

תת"ע 12483/11/15 - מדינת ישראל נגד ג'ון חנא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 12483-11-15 מדינת ישראל נ' חנא ג'ון
בפני כבוד השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ג'ון חנא
הנאשם

הכרעת דין

1. בתיק זה, הועמד הנאשם לדין על עבירה של נהיגה ב מהירות של 135 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש, בנגד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
 2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 15/9/30 בשעה 00:35, נdag הנאשם ברכב מס' 16-257-75 בכביש מס' 70 לכיוון דרום ב מהירות של 135 קמ"ש, בה בעת שה מהירות המירבית המותרת במקום היא 90 קמ"ש.
 3. הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר בעובדות כתב האישום, אם כי לא בהנוגה והוסיף כהאי לשנא: "כופרים בתקינות ובאמינות וכופרים בקיומם של תנאים מקדמים לאכיפה".
 4. נוכח כפирתו של הנאשם כאמור, נקבע התקן לשמייעת ראיות.
- מטרם המאשימה הובאו עדות המתנדבת ליאת בשארוי, אשר ערכה מזכר (**ת/1**) ועורך הדוח רס"ב דני נבואני, שמלבד הזמןה לדין שערך (**ת/2**), ערך גם זיכרון דברים להפעלת מכשיר הדיבור שבסמוצעותו בוצעה האכיפה נשוא תיק זה (**ת/3**).

עורך הדוח, "קרא להלן: "השורט" או "עד התביעה".

עמוד 1

בנוסף לראיות אלה, הגישה המאשימה שני תעודהות עובד ציבור; האחת, לעניין ביצוע ביקורת תקופתית שנערכה במכשיר הדבורה (**ת/4**) והשנייה לעניין בדיקת כו"ל תקופתית שהמכשיר עבר (**ת/5**). עוד הוגשה תעודהת הסמכת מטעם הרשות הלאומית להסמכת מעבדות אודוט מתן הסמכתה למעבדת מכשור אכיפה של אגף התנועה במשטרת ישראל (**ת/6**).

.5. מטעם הנאשם לא הובאו ראיות והוא עצמו בחר שלא להעיד.

ב"כ הנאשם, מעבר לטעים טענותיו בעל פה בבית המשפט, הגיע לבית המשפט טיעונים נוספים בכתב, זאת בנוסף לאסופה פסק דין שנמסרה על ידו.

הסניגור המלומד טען, בין היתר, כי המשקל שעל בית המשפט לייחס לביקורת התקופתית הוא אפסי וכי תעודהת ההסמכתה אינה בבחינת רשותה מוסדית ואף לא הוכחו התנאים העובדיים להגשתה. לדידו של ב"כ הנאשם, וזה בעצם טענתו העיקרית, המאשימה לא הוכיחה את אמינותו של מכשיר הדבורה (בו נמדזה המהירות), לא בתיק זה ולא בכלל וכי לא נוצרה למעשה מסה קրיטית של פסק דין שיש בה כדי לבסס את אמינותו המכשיר.

.6. עוד נטען, תוך הפניה לפסק דין פסטרנק של כב' השופט ס. ג'ובראן (**רע"פ 151/12 יצחק פסטרנק נ' מ"י** (27/5/13)) כי נדרש "שמכן התקנים פיזית יטיל את מרותו על מכשיר זה והוראותיו ובדיקותיו" אך זה לא נעשה.

במסגרת השלמת סיכון, הוסיף הסניגור כי אף לא הוכחה זהותם של הרכב הנאשם כמו שביצע את העבירה וכמי שנקלט במכשיר הדבורה.

דין והכרעה

.7. לאחר ששמעתי את העדים שהופיעו לפניי ולחדר שעינתי בראיות הנוספות שהוגשו ונחתתי דעתתי לטיעוני הצדדים ולפסקה אליה הפנו, שוכנעתי לקבוע כי עובדות כתוב האישום הוכחו לפניי מעל לכל ספק סביר וכי מדובר במידידה אמינה של מהירות שיש בה כדי לבסס את הרשותו של הנאשם.

.8. כבר עתה יצוין, כי נוכח התרשומי מעודתו של השוטר, עורך הדו"ח, מצאתי לקבוע כי מדובר بعد אמין ומקצועי המידע ומוסמן להפעל את מכשיר הדבורה וכי עדותו, יחד עם המסמכים שערוך, יש בה כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר כי היה זה הרכב הנאשם שנמדד נושא במהירות המוחסת לו בכתב האישום, כי לא קיים כל ספק בזיהוי וכי כל תנאי הפעלה המקדמים מולאו כדבוק ולהלן אסביר.

ווטעם וודגש כי בנסיבות מיוני העובדה כי בוגר לרובית רכיבי האכיפה והמדידה עדותו של השוטר היא למעשה עדות יחידה במשפט פלילי ומשכך, הזהרתי את עצמי ובוחנתי את עדותו בוחן היטב, עד שלבסוף שוכנעתי כי עדות זו על כל חלקיה משקפת לאמתן את נסיבות ביצוע העבירה ואת ההתרחשות עובר לה, במהלך האכיפה ולאחר ביצוע העבירה.

.9. מעדתו של השוטר ומיון בהזמנה לדין ובזכרון הדברים להפעלת הדבורה, עולה כי רכבו של הנאשם נמדד ונגע ב מהירות של 140 קמ"ש כשהוא נסע מכיוון צפון לכיוון דרום בכביש מס' 70 בין קילומטר 51 לבין קילומטר 50 של הכביש. המדידה בוצעה, כשנידת המשטרה בה ניג השוטר הייתה אף היא במצב ניד בכיוון תנענות רכב הנאשם, באמצעות האנטנה הקדמית וכאשר במהלך מדידת רכב המטרה (רכב הנאשם) ובמהלך נעלתו בשמע צליל בודד רצוף.

השוטר ציין עוד, כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו בקילומטר ה-49 של כביש 70, כי רכב הנאשם היה בודד בכיוון תנענות בשدة הראייה שבו ניתן להבחין בכביש, בשולי הדרך ובצד הדרק וכי בעת המדידה פעלה "תאותת דריך". עוד ציין, כי לא קיימת מסילת ברזל בסמוך לכביש וכי תוואי הדרך הוא מיושן.

.10. המתנדבת אשר נסעה עם השוטר בנידת (ליأت בשאר) צינה בזיכרון שערכה כי ישבה בכסא הימני קדמי בנידת וכי נסעו אחרי רכב הנאשם אשר היה בודד בכיוון נסיעתו, ראתה שהשוטר "נעלו אותו" ב מהירות 140 קמ"ש וכי עצר את הרכב מיד.

בחקירה הנגדית בבית המשפט העידה המתנדבת, לעניין היותו של הרכב בודד, כי ראתה "רק אורות של הרכב אחד" (אף שלא ידעה לומר לאיזה מרחק יכול היה לראות). עדותה של המתנדבת, יש בה לכל הפחות כדי לחזק את עדותו של השוטר לעניין היותו של רכב הנאשם בודד בשدة הראייה שעמד לרשותם.

.11. כאמור, עדותו של השוטר הייתה מהימנה ומפורטת וכן גם הדוח שערך יחד עם זיכרון הדברים. מעדותו של השוטר עולה כי כל התנאים המקדמים לאכיפה קויימו ובוצעו על ידו וכי ביצע בדיקת תקינות של מכשיר הדבורה, הן בתחילת המשמרת והן בסיוםה, כנדרש.

השוטר הוא מפעיל מוסמך של מכשיר הדבורה החל מחודש ספטמבר 2008 (ראה סעיף 11 לזכ"ד ת/3) ומדובר בפניו עליה כי מדובר בשוטר מקצועני אשר מעורה היטב בהפעלת המכשיר ובניהלי הפעלה שלו.

.12. בחקירה הנגדית נשאל השוטר רבות בכל הנוגע לשאלת זהותו של רכב הנאשם כמו שהפעיל את

המידה ונקלט בדברה. תשובתו של השוטר בעניין זה לא הותיר כל מקום לספק כי היה זה רכבו של הנאשם שנקלט, שעה שמדובר ברכב בודד, אשר אגב קליטתו נשמע צליל בודד רצוף ממכשיר הדבורה. עובדה זו יחד עם עדותם של השוטר ושל המתנדבת, כי לא נראה כל רכב אחר בטוח ראייתם, יש בה משום הוכחה לעניין זהיוו של הרכב.

ודוק - אין בעובדה כי לא נרשם במפורש מה הוא שדה הראייה שהייתה לשוטר, מה רוחב השוללים או מה תוואי הדרך למרחק של 50 מטר משני צידי הכביש כדי לפגוע באמיניות הנאשם או בשאלת זהיוו של רכב הנאים. לא זו אף זו, העובדה שלא סימן השוטר אם ירד גשם אם לאו, אין בה כדי לפגוע במקצועיותו ובאמינותו.

13. **בתת"ע 11-03-9156 (תעבורה בא ר שבע), מ"י נ' אמייתי בוחריס, קבע כב' השופט אלון אופיר**
(הוא המותב אשר נתן את הכרעת הדין אף בעניין "ציטרין" על כל הקביעות שבאה לעניין אופן ותנאי הפעלת מכשיר הדבורה, ככלים אותם אימצה המשטרה), כי "בחילק מהמקרים מציננים השוטרים במפורש כי 'נשמע צליל דופלר יחיד' ובמצב זהה, ניתן לקבוע כי המכשיר חיש צלי רכב אחד בלבד".
קביעה זו אפשרית מכך ובמסגרת הפעלת המכשיר בתנאי כביש הכללים יותר מרכב אחד, ישמע צליל דופלר נספּ ובמצב זהה, המדינה לא תהיה תקינה". ובהמשך, "ראוי להבהיר כי המדינה אינה חייבת להוכיח כי הרכב הנמדד היה בודד בק באמצעות תיאור השטח וסבירתו. אפשרות ההוכחה באמצעות צליל דופלר התפתחה בפסקה לאחר החלטה בפרשת "ציטרין" והיום מדובר בדרכו הוכחה לגיטימיות של הטענה כי הרכב הנמדד היה בודד גם ללא תיאור מפורט של השטח" (ההדגשות לא במקור).

14. הנה כי כן, בעניינו העיד השוטר, ברחל בתר הקטנה, כי היה צליל בודד אחד (עמ' 8 לפרטוקול הדיון מיום 27/3/17 שורה 7 וסעיף 5(ד) לזכ"ד ת/3), נשמע שהוא זה רכבו של הנאשם, רכב בודד ויחיד שנקלט באמצעות מכשיר הדבורה.

כל טענה אחרת שמעלה הנאשם בעניין זה, דינה להידחות.

15. כאן יזון כאמור, אף למלعلا מן הצורך, כי הנאשם בחר שלא להעיד מטעם הגנה. הלכה פסוקה היא, כי הימנווותו של הנאשם מהיעיד, מחזקת את הראיות נגדו ופועלת לחובתו. בעניינו, נסעו עם הנאשם נסעים נוספים ואף הם לא הגיעו עדות מטעמו.

ה הנאשם, שבמועד רישום הדו"ח לא הכחיש את המיחס לו אלא להיפך ("הינו בחתונה, חוזרים הביתה לא שמתि לב למהירות"), לא סיפק למשה כל גרסה או טענה כי רכבו לא היה רכב בודד עבור עצירתו על ידי השוטר, כך שגורסתו של השוטר שנטמכת על ידי המתנדבת ועל ידי אותן שיטות של מכשיר הדבורה נותרה איתנה ומבססת את עובדות כתוב האישום מעל לכל ספק סביר.

16. אשר לתקינותו של מכשיר הדבורה הספציפי, הונחו בפניו כאמור, תע"צ בדיקה תקופתית ותע"צ

בדיקות כו"ל, אשר יחד עם הבדיקות שביצעו השוטר בתחילת המשמרות ועם סיומה (כפי שתיעד בז'ק"ד ת/3) יש בהן כדי להוכיח כי המدية בוצעה במכשיר תקין.

די באמור כדי להביא לדוחית הטענה לעניין תקינות הבדיקה וקיים תנאי המקדים. במקרה דא, טענות הסניגור לעניין אי פירוט הבדיקות שנעשה בת/4 היא בבחינת טענה בעלה שדינה להידחות.

17. הוא הדיון בנוגע לטענה הכללית יותר שהעלתה הסניגור המלמד לעניין אמינותו של מכשיר הדבורה. לפי הסניגור, טרם נוצרה מסה קritisית שיש בה כדי לבסס אמינות המכשיר וגם העובדה, לדיזו, שלא קיומו תנאי פסק הדיון בעניין פסטרנק בדבר הכפפת המכשיר ובדיקותיו למקום התקנים, אף היא מראה שלא הוכחה אמינותו ולמצער, תקינותו של המכשיר.

ב"כ הנאשם סבור כי תעודת ההסכמה שהוגשה (ת/6) אינה בבחינת רשותה מוסדית כמשמעותו של מונח זה בסעיפים 36-35 לפקודת הראות, מה עוד שהתשתיות העובדתית של אותו מסמך לא הוכחה. משכך, התעודה אינה יכולה להיות מוגשת לתיק ואניינה יכולה לשמש כראיה.

מצאתו לדוחות טענות אלה של ב"כ הנאשם.

18. כאמור, בפרשת "ציטרין" (**תיק תעבורה 5729/08** באר שבע) בחן בית המשפט לTeVורה, תוך שימוש מומחים לדבר, את אמינותו של מכשיר הדבורה וקבע כללים לצורכי הפעלתו, "כדי שניתן יהיה בכפוף למילוי כללים אלו, להישען על תוצאות שמנפיק המכשיר כתוצאות אמינות ומדויקות להיליך הפלילי" (פס"ד בוחרים הנ"ל).

כללים אלה שקבע בית המשפט אומצו על ידי המשטרה שהתאיימה את עבודת השוטרים בשטח ושילבה אותם עם נהלה.

מלבד הדיון המעמיק בעניין ציטרין, לא נדרשו הערכאות הגבוהות יותר להכריע בשאלת זו, תוך שימוש מומחים, ופסק הדיון שניתנו בשאלת זו, גם על ידי בית המשפט המחו"ם, הגיעו למסקנות ולביקורות שונות כשלקם אף קבעו כי לא נוצרה מסה קritisית של פסיקה שיש בה כדי לבסס את אמינות המכשיר הדבורה (ראה **עפ"ת 32702-10-12, אלון זלוף נ' מ"י** (20/13)).

19. עם כל הכבד, דעתך שונה, שכן אני סבורה כי שילוב הקביעות בפסק דין ציטרין, עליו לא הוגש ערעור, יחד עם הקביעות בפסק הדיון בעניין פסטרנק, יש בהם כדי להבטיח, עד לקביעה אחרת של בית המשפט העליון, את אמינות המכשיר הדבורה ולספק הוכחה לאmittות התוצאות שנמדדות על ידו, כל עוד עמדה

התביעה בהוכחת תקינותו של המCSIIR נשוא המדייה.

מסקנתי זו עומדת גם אם תאמר שהפסיקה הענפה שנייתה עד היום בנושא CSIIR הדברה, אינה בבחינת "מזה קרייטית". להלן אסביר במה דברים אמרים.

.20. בפסק דין פסטרנק, קובע בית המשפט בכל הנוגע למכשיiri אכיפה חדשים שרכשות רשות האכיפה, כי "מכשיiri חדשים משמעותם לרוב מדידה מהימנה ומדויקת יותר. אולם, אין זה אומר כי לא חלה החובה על בית המשפט לוודא כי רשות האכיפה משתמשת במכשיiri אלה באופן שמבטיח מדידות מהימנות ומדויקות" (סעיף 16 לפסק הדיון).

תו"ר הפניה לפסק דין דריין (רע"פ 10/2093 מ"י נ' דריין (1.7.12)), ממשיך בית המשפט העליון, וקובע, כי "מקום בו מתחזק CSIIR על פי תקן קבוע, אין צורך להוכיח בכל הליך פרטני את מהימנות CSIIR, וכי ב証據 הכספי שמש ביום האירוע באמצעות הגשת תעודה עובד ציבור.ברי, כי אין בכך כדי לקבוע שלא ניתן, בתקיפה עקיפה, לבדוק סבירותו של תקן עצמו שנקבע, ובית המשפט ידרש, מפעם לפעם, לבדוק האם התקנים שנקבעו למכשיiri מדידה עומדים ברף החמור הנדרש לשם הוכחת קיומה של עבירה פלילתית" (סעיף 20 לפסק הדיון).

.21. לעניין הדברה, ממשיך בית המשפט העליון וקובע: "לפיכך, לכארה, נראה כי לטובת הדיון לגופו של עניין בנוגע למכשיiri הדיבורה, ניתן לתקן בתקיפה עקיפה את תקינות CSIIR ובמקורה האמור, על המשיבה להציג תעודה עובד ציבור לגבי תקינות CSIIR..." (סעיף 21 לפסק הדיון) (ההדגשות - לא במקור).

.22. נחזור לעניינו; המאשימה הינה בפני שתי תעוזות עובד ציבור, הן לעניין בבדיקה כיול, והן לעניין בבדיקה תקופתית. עורכי התע"צ לא נדרשו להעיד ומשכך יש לקבל את האמור בהן ולקבע כי הדברה הכספי היה תקין ומכויל.

.23. נשאלת השאלה האם יש לראות במעבדת CSIIR אכיפה של המשטרה כמעבדה מוסמכת (עובדת שלדינו של הסניגור לא הוכחה בשם לב לפגמים הראיתיים של ת/6).

התשובה לשאלת זו היא חיובית.

על פי ת/6, ניתנה למעבדה האמורה תעודה הסמוכה לראשונה בתאריך 17.4.13. תעודה זו הייתה בתוקף גם בזמן הRELONETICS ביצוע הבדיקות נשוא תיק זה (20.7.15), כפי שעולה מתעודה הסמוכה ת/6. אי כך, עסקין במעבדה מוסמכת המורשית לבצע את הבדיקות ואשר עומדת בדרישות התקנים בדבר שירותי מקצועית ותפעול מערכת ניהול איכות בעלת הכרה בינלאומית.

דרישות אלה הן הכרחיות למתן תוצאות אמינות.

.24. קביעה זו ייחד עם בחינת מכשיר הדבורה על ידי בית המשפט בעניין "ציטרין", בשם לב לעדותו של המומחה, המהנדס יצחק בן הרואה, יש בה לדידי כדי לספק הוכחה מעלה לכל ספק בדבר אמינות ואמינות התוצאות שסיפק מכשיר הדבורה בענייננו.

.25. כאן יזכיר, כי לא מצאתי ממש בטענות ההגנה לעניין קובלותה של תעודה הסמכתה/6 וזאת גם לאחר שנתי דעתו לפסק הדין בעניין **סעידה נ' מ"** שצורף על ידי הסניגור.

על פניו, נראה כי/ת/6, הוא עותק אותנטי של תעודה הסמכתה אשר הפיקה הרשות הלאומית להסמכת מעבדות. תעודה זו חתומה על ידי מנכ"ל הרשות. זו היא תעודה אשר הרשות נהגת במהלך מהלך הרגיל להנפיק לעניין הסמכת מעבדות, כפי שמדובר במקרה והגדרת תפקידה של הרשות (ראיה גם אתר אינטרנט של הרשות לעניין הקמתה ויעודה). משכך, לא נראה כי נדרש להוכיח תשתיית עובדתית בטרם קבלת התעודה בלבד, כמובן, שאין טענה לעניין האותנטיות של המסמך.

השורה התחתונה היא שיש לקבל את תעודה הסמכתה כראיה לאמינות תוכנה.

סוף דבר

.26. שוכנעתי בסופו של יום, כי מידית המהירות בוצעה כדין, על ידי מפעיל מוסמך, וכי הרכב שנקלט הוא הרכבו של הנאשם אשר היה בודד בכיוון נסיעתו. שוכנעתי גם כי במכשיר בוצעו כל הבדיקות להבטחת תקינותו, הן בתחילת המשמרתו והן עם סיומה וכי גם הבדיקות התקופתיות שעבר המכשיר נמצאו תקינות.

מהמהירות שנמדדה הוריד המפעול 5 קמ"ש כמתחייב, וייחס לנואם מהירות של 135 קמ"ש. גם בכך מילא השוטר אחר דרישות הפעלה.

עדותו של השוטר לא נסתירה. מайдך, הנאשם לא העיד, וגם לא הכחיש את ביצוע העבירה ואת המהירות שיוcosa להו ואשר הוצאה לעניינו על צג המכשיר.

.27. העולה מהמקובץ הוא שאינו קובעת שעבודות כתוב האישום הוכחו בפני מעבר לכל ספק סביר ועל כן אני מרושעה את הנאשם בעבירה שיוcosa לו בכתב האישום.

.28 המזיכרות תשלח עותק הכרעת הדין לצדים ותזמןם לטיעונים לעונש בפניו ליום 17.10.3 בשעה .09:40.

ניתנה היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, בהיעדר הצדדים ובהסכמה